

Fonološki opis govora na Zgornji Velki (SLA 364)

Mihaela Koletnik

IZVLEČEK: Krajevni govor Zgornje Velke (Slovenski lingvistični atlas, točka 364) spada v panonsko narečno skupino, natančneje v zahodno slovenskogoriško podnarečje. Značilna zanj sta izguba tonemskih nasprotij in poznejše daljšanje staro- in novoakutiranih samoglasnikov v nezadnjih besednih zlogih, ki je zajelo tudi tiste v zadnjih ali edinih besednih zlogih in pod umičnimi naglasi, zato se danes odraži za te samoglasnike razlikujejo od tistih, ki so bili stalno dolgi oz. cirkumflektirani. Tako je govor izgubil tudi kolikostno nasprotje.

Med e-jevskimi glasovi ima samosvoj refleks stalno dolgi ē (/e:i/), med o-jevskimi pa stalno dolgi q (/o:/).

ABSTRACT: The local speech of Zgornja Velka (Slovenian Linguistic Atlas, point 364) belongs to the Pannonian dialect group, or, more precisely, to the western Slovenske gorice sub-dialect. Two typical features of this speech are the loss of the tonemic opposition and the relatively late lengthening of the old and the new acute vowels in the non-final syllables. This process also occurred in the final or the only syllables and in the words with the shift-back stress. Consequently, the reflexes for these vowels differ from those which were permanently long or circumflex. The result of this differentiation is the loss of the quantitative opposition.

Among the e-vowels a specific reflex exists for the permanently long ē (/e:i/), and among the o-vowels for the permanently long q (/o:/).

0 UVOD

Zgornja Velka se z imenom *an der Welich* prvič omenja leta 1319. Naselje na severu osrednjega dela Slovenskih goric sestavljajo kmetije, razložene po gričevju med dolinama zgornjega toka reke Ščavnice in potoka Velke. Ob Ščavnici je zaselek Žabja vas, ob križišču krajevnih cest proti Sladkemu Vrhu in Selnici ob Muri zaselek novih hiš, okoli župnijske cerkve Marije Snežne iz leta 1788, ki je bila do konca prve svetovne vojne tudi znamenita božja pot, pa na vrhu razglednega sleme-

na stoji strnjeno jedro vasi, eno najlepših in najbolje ohranjenih v Slovenskih goricah. Ob cerkvi je prostran trg, ki ga obdajajo stare vaške hiše. Šola je od leta 1806, v sedanjem poslopu, dozidanem leta 1964, pa je tudi knjižnica. Prevladuje razdrobljena posest z majhnimi kmečkimi domovi, ponekod pa se ukvarjajo tudi z vinogradništvom. Zaposleni vaščani delajo v Sladkem Vrhu, Mariboru in Avstriji.

1 INVENTAR

1.1 SAMOGLASNIKI

D o l g i s a m o g l a s n i k i

i:		ü:		u:
	i:j		ü:j	
				u:ø
	i:ę			
		e:		ø:
			ie:	
			e:j	o:u
				a:

1.1.1.1 Funkcijo dolgega naglašenega zložnika opravlja tudi /ər/.

N e n a g l a š e n i s a m o g l a s n i k i

i		u
e		o
	a	

1.1.2.1 Funkcijo nenaglašenega zložnika opravljajo tudi /ər/, /ŋ/, /l/.

1.2 SOGLASNIKI

Z v o č n i k i

v/ü		m
	l	r
j		ž

1.2.2 N e z v o č n i k i

p	b	f
t	d	
c		s
č		š
k	g	x
		z
		ž

1.3 PROZODIJA

1.3.1 Govor nima tonemskih nasprotij.

1.3.2 Naglas ni vezan na določeno mesto v besedi.

1.3.3 Kolikostnih nasprotij ni; naglašeni samoglasniki so samo dolgi,

- nenaglašeni samo kratki.
 1.3.4 Inventar prozodemov ima en dolg naglas ('V:) in nenaglašeno kračino (V).

2 DISTRIBUCIJA

2.1 SAMOGLASNIKI

2.1.1 Dolgi samoglasniki

Dolgi samoglasniki nastopajo le pod naglasom.

2.1.1.2 V skupinah *umi:*, *ubi:* se namesto /i:/ pojavlja [u:]: 'mu:jti, 'mu:jen 'umiti', 'bu:jti, 'bu:jen 'ubiti'.

2.1.1.3 /ü:j/, /ü:/ v vzglasju ne nastopata; dobita protetični /v/: 'vü:jš, 'vü:ste.

2.1.1.4 V položaju pred -*u* <-i se namesto /i:i/ govori [i:]: *fto'pi:u*, *ga'si:u*, *si'si:u*.

2.1.1.5 V položaju pred /n/, /r/ se namesto /i:ə/ govori [i:]: 'si:n 'sem', 'mi:ra, 'vi:ra.

2.1.1.6 V položaju pred /m/ in /n/ se namesto /i:ə/ lahko govori [ie:]: *b'rie:men*, *v'rie:men; slo'vie:nski*.

2.1.1.7 V položaju pred /n/, /ñ/, /l/ se namesto /u:ə/ govori [u:]: 'gu:nin, 'ku:nec, 'ku:ži, 'du:la.

2.1.1.8 /e:/ se redko izgovarja širše: *f'če:ra*, *ve'če:r*.

2.1.1.9 V položaju pred /r/ se namesto /e:/ govori [i:]: 'ci:rkva.

2.1.1.10 V položaju pred /l/ se namesto /e:/ redko govori [ə:]: 'vəlka.

2.1.1.11 /ie:/ se v nekaterih redkih položajih premenjuje z [e:]: 'pe:sji, 'se:že; 'ne:so, t're:tji.

2.1.1.12 V položaju pred /j/ se namesto /e:i/ govori [e:]: *b'rę:ja*, *ve:ja*.

2.1.1.13 V položaju pred /j/, /r/ se namesto /o:ə/ govori [u:ə]: *g'nu:oj*, 'lu:oj; 'mu:orje.

2.1.2 Nenaglašeni samoglasniki

2.1.2.1 Fonem /u/ je redek; govori se v knjižnih in prevzetih besedah: *ust'va:rili*; 'a:bux.

2.1.2.2 V breznaglasnicah *če, že* ima /e/ položajno različico [ɛ].

2.1.2.3 /ər/, /ŋ/, /l/ ne nastopajo ob samoglasnikih.

2.2 SOGLASNIKI

2.2.1 Zvočniki

2.2.1.1 /v/, ki se premenjuje z nezvočnikom [f], lahko prištevamo med zvočnike, ker pred njim lahko nastopajo zveneči in nezveneči nezvočniki.

2.2.1.2 /v/ je možen v položaju pred in med samoglasniki ter pred zvenečimi soglasniki: 'vi:eter, *k'ra:va*, *kra'je:vni*, *v'le:is*.

2.2.1.3 /ɣ/ je možen v položaju za samoglasnikom in pred premorom: 'da:u, *fto'pi:u*, *ga'si:u*, *k'la:u*, *lo'vi:u*, ž'ga:u ter v redkih novejših besedah: 'A:ustrija, 'a:uto 'bu:s.

2.2.1.4 Zvočniki ostajajo zveneči v vseh položajih, le /v/ se asimilira sledečemu

- nezvenečemu nezvočniku in da [f]: *bez'ga:ske, f'ča:si, fk'ra:j, f'sa:k, f'sie:, ži:jfšna; f'pie:či, fS'k'o:pji.*

2.2.1.5 Zvočnik /v/ ne nastopa v izglasju, ampak se tam menjava s [f]: *ko'la:čof, p'ra:f, zd'ra:f.*

2.2.1.6 Vizglasju se v večini primerov (redno v končnicah) namesto /m/ govori [n]: *di:elan, ta:n, z žre'bie:ton.*

2.2.1.7 V položaju za /m/ se /n/ ne pojavlja; zanj se govori [l]: *'gü:mla.*

2.2.1.8 V položaju pred /s/, /z/ se vzglasni /v/ izgublja: *'sa:k, 'ze:la.*

2.2.2 N e z v o č n i k i

2.2.2.1 V položaju pred /n/ se /d/ ne pojavlja; namesto njega se lahko govori [g]: *g'nie:s.*

2.2.2.2 V položaju pred /l/ se za /t/ govori [k]: *k'la:čin, za /d/ pa [g]: g'le:jtva.*

2.2.2.3 V položaju pred /j/ se namesto predloga *z* govori *ž: ž 'ji:mi.*

2.2.2.4 V položaju pred /č/ se za /x/ lahko govori [š]: *š'če:rka.*

2.2.2.5 V položaju pred /u:y/ (<-ol-) se za /t/ govori [k]: *'ku:yčen 'tolčem', 'ku:ukla 'tolklja.*

2.2.2.6 Za /s/ se v skupini sk- govori [š]: *šk'ri:ja.*

2.2.2.7 V položaju pred /t/ se izgublja vzglasni /p/: *'ti:č, 'ti:či.*

2.2.2.8 V položaju pred /p/ se izgublja vzglasni /s/: *p're:idi, p'ro:uti.*

2.2.2.9 V položaju pred /c/, /n/ se izgublja /t/: *m'la:ci, 'kərsni, 'ča:sna.*

2.2.2.10 Po zvenečnosti se nezvočniki prilagajajo sledečemu nezvočniku.

2.2.2.11 Zveneči nezvočniki ne nastopajo v izglasju, ampak imajo tam svoje nezveneče pare.

2.3 PROZODIJA

2.3.1 Naglas je možen na katerem koli zlogu besede.

2.3.2 Dolgi samoglasniki so le naglašeni.

2.3.3 Distribucija dolgih in kratkih samoglasnikov glede na položaj v besedi ni omejena.

3 IZVOR

- 3.1 SAMOGLASNIKI

3.1.1 D o l g i s a m o g l a s n i k i
 i: < staroakutiranega *i* v nezadnjem besednjem zlogu: 'xi:ša, 'li:pa, 'ri:ba,
 'ii:či 'ptiči', 'zi:la;
 < staroakutiranega *i* v zadnjem besednjem zlogu: 'mi:š, 'ni:č, 'ni:t, 'ti:č
 'ptič';
 < stalno dolgega *i* pred istozložnim -*y* < -l:flo'pi:y, ga'si:y, si'si:y;
 < staroakutiranega ē v položaju pred *n* in *r*: 'si:n 'sem', 'mi:ra, 'vi:ra;
 < v prevzetih besedah: 'bi:der, 'i:bercuk, šti:l;
 < v imenih: 'Ci:lika;
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega *i*: p'ri:nas, 'vi:ski 'visok'.

- ü: < staroakutiranega *u* v nezadnjem besednjem zlogu: 'ju:žna, *k'rü:xa* (rod. ed.), 'kü:pa (rod. ed.), 'kü:ra, 'kü:šar, 'vü:ste 'usta';
 < staroakutiranega *u* v zadnjem besednjem zlogu: *f'kü:p*, *k'rü:x*, 'kü:p, 'tü:;
 < v prevzetih besedah: *g'rü:nt*, 'lü:ft, š'tü:nfe, 'žü:pa;
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega *u*: *s'tü:denec*, 'vü:xa.
- u: < staroakutiranega *ʃ* v nezadnjem besednjem zlogu: 'du:ga (prid.), 'pu:xi (im. mn.), 'pu:na (prid.), 'vu:na;
 < staroakutiranega *ʃ* v zadnjem besednjem zlogu: 'pu:x, 'pu:n;
 < prednaglasnega *ʃ* po umiku naglasa s končnega kratkega zloga nanj: 'bu:xa;
 < novoakutiranega *o* v položaju pred nosnim soglasnikom: 'gu:nin, 'ku:ž;
 < umično naglašenega *o* v položaju pred nosnim soglasnikom: 'ku:nec, 'u:na;
 < stalno dolgega *i* v skupinah *ymi*, *ybi*: 'mu:hti, 'bu:hti.

i:j < stalno dolgega *i*: *k'ri:js*, 'li:ist, *m'li:jn*, 'pi:žen, *s'vi:žja*, *t'ri:ž*, 'zi:žt, 'zi:žma;
 < v prevzetih besedah: *g'li:žx*, *t'ri:žfu:s*.

ü:j < stalno dolgega *u*: 'dü:žša, *g'rü:žška*, *k'lü:žč*, 'lü:žč, 'lü:žplen, *o'lü:žp*;
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega *u*: 'lü:ždi.

u:u < stalno dolgega *ʃ*: 'du:žk(sam.), 'ku:žcen 'tolčem', *pu:žmin*, 'su:žnce, 'vu:žk, 'žu:žti.

i:ę < staroakutiranega *ě* v nezadnjem besednjem zlogu: *b'ri:žza*, *ko'li:žna* (im. ed.), 'li:žto, 'mi:žsto, *m'ri:žža*, *ne'vi:žsta*, *po'vi:ždat*, 'ri:žzat, *st'ri:žxa*;
 < staroakutiranega *ě* v zadnjem besednjem zlogu: 'di:žt;
 < v prevzetih besedah: 'ki:žtna, 'li:žder, *p'li:žex*.

u:ɔ < staroakutiranega *q*: 'du:žga, 'gu:žba, 'ku:žča, 'tu:žča;
 < *q* po zapoznelem umiku naglasa s končnega kratkega zloga, če se naglas ni umaknil, ko je bil *q* še dolg: 'mu:žski, 'tu:žžba;
 < novoakutiranega *o* v nezadnjem besednjem zlogu: 'bu:žtra, 'cu:žta, 'xu:žja, 'mu:žlin, 'nu:žsin, 'nu:žša, *p'ru:žsin*, š'ku:žda, 'vu:žla, 'vu:žzin;
 < novoakutiranega *o* v zadnjem besednjem zlogu: *g'ru:žp*, 'ku:žš, *k'rū:žp*, 'nu:žš, 'pu:žst, š'ku:žf;
 < prednaglasnega *o*, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega kratkega zloga: 'bu:žžič, 'du:žbra, 'ku:žsa, 'ku:žsec, 'ku:žza, 'ru:žsa, 'vu:žda, 'vu:žska, 'u:žrex;
 < dolgega *o* v položaju pred *j* in *r*: *g'nu:žj*, 'lu:žj, 'mu:žrje;
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega *o*: 'pu:ž(t)plat, 'pu:žnan, 'u:žrok;
 < v prevzetih besedah: *k'nu:žf*, 'ku:žrp.

ę: < dolgega *e*: *je'še:n*, 'lę:t, 'pę:č, *s'mę:t*, 'še:st;
 < stalno dolgega *e*: *de've:t*, *g'lę:dan*, *i'mę:*, 'pę:t, 've:žen, 'zę:be;
 < redko *ę* po zapoznelem umiku naglasa s končnega kratkega zloga, če se naglas ni umaknil, ko je bil *ę* še dolg: *g'rę:da*, *k'lę:čo*, 'pę:ta.

- Z
I
K
O
S
T
O
V
N
I
A
R
S
C
T
N
:
2
0
0
2
•
jma
- < dolgega ə: 'də:n, 'lə:n, 'və:s, z 'mə:no;
 < stalno dolgega ē v položaju pred j: b'rə:ja, 'və:ja;
 < redko novoakutiranega ə v nezadnjem besednjem zlogu: 'pə:sji, 'sə:je;
 < redko novoakutiranega e v nezadnjem besednjem zlogu: 'nə:so, 'pə:ko,
 'rə:ko, t'rə:tji;
 < zgodaj podaljšanega novoakutiranega e: 'sə:ster, 'žə:n (oboje rod. mn.);
 < v prevzetih besedah: 'fə:xtala, 'kə:ksi, 'pə:nzija, 'və:lbana, 'zə:lxali.
- o:
 < stalno dolgega o: d'rə:k, 'gə:bec, go'lə:p, k'lə:p, k'rə:k, 'mə:š, ot'rə:bi,
 'rə:p;
 < v imenih: 'Bə:sna, 'Pə:xorje;
 < v prevzetih besedah: b'lə:ntna, p'rə:t'rə:r, š'la:f'rə:k, 'ti:rš'tə:k.
- ie:
 < staroakutiranega ə v nezadnjem besednjem zlogu: 'die:tela, pok'lie:kpt,
 s'rīe:ča;
 < staroakutiranega ə v zadnjem besednjem zlogu: 'vie:č, 'zie:t;
 < ə po zapoznelem umiku naglasa s končnega kratkega zloga, če se naglas
 ni umaknil, ko je bil ə še dolg: 'jie:čmen, 'jie:zik, 'mie:xka, 'tie:ška;
 < novoakutiranega e v nezadnjem besednjem zlogu: k'lie:plen, 'mie:len,
 'sie:dŋ, 'zie:nim 'ženin, 'zie:nska;
 < novoakutiranega e v zadnjem besednjem zlogu: k'mie:t;
 < prednaglasnega e, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega
 kratkega zloga: 'cie:la, 'mie:tla, 'nie:sen, 'pie:čen, 'rie:kla, 'zie:mla,
 'zie:na;
 < novoakutiranega ə v nezadnjem besednjem zlogu: f'sie:xne, 'gie:ne,
 'mie:ša, pre'mie:kne, s'nie:xa, 'vie:ški, 'zie:men;
 < novoakutiranega ə v zadnjem besednjem zlogu: 'die:š, 'pie:s, 'tie:š;
 < prednaglasnega ə, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega
 kratkega zloga: 'die:ška, 'mie:gla, 'pie:kʃ, 'tie:ma;
 < redko staroakutiranega ē: b'rie:men, v'rie:men, slo 'vie:nski.
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega e: 'cie:tərtek, p'rie:več;
 < v prevzetih besedah: c'vie:k, p'rie:ša, 'rie:men.
- e:
 < stalno dolgega ē: 'be:ʃli, be:še:ʃda, c've:ʃt, g're:ʃx, k'le:ʃt, 'le:ʃs, 'le:ʃte
 (im. mn.), m'le:ʃko, 'me:ʃx, 'me:ʃšan, 'pe:ʃsek, 're:ʃžen, s'me:ʃx, s've:ʃča.
 < dolgega o: 'bo:ʃk, 'go:ʃt, me:ʃo:ʃ, 'mo:ʃč, 'mo:ʃt, 'no:ʃč, 'no:ʃs,
 s'po:ʃvet, s'to:ʃ, 'šo:ʃla, 'vo:ʃsek;
- o:u
 < zgodaj podaljšanega novoakutiranega o: 'ko:ʃža; 'ko:ʃs, 'o:ʃs (oboje
 rod. mn.);
 < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega o: 'o:ʃje, p'ro:ʃso;
 < v prevzetih besedah: 'fo:ʃter, pla'fo:ʃn, 'zo:ʃs.
- a:
 < stalno dolgega a: d'va:, g'la:va, g'ra:t, x'ra:st, k'la:s, ko'va:č, k'ra:l,
 'la:s, p'ra:x, t'ra:va;
 < staroakutiranega a v nezadnjem besednjem zlogu: b'ra:ta (rod. ed.),
 b'ra:zda, d'la:ka, k'ra:va, 'ma:ti, s'la:ma, 'ža:ba;
 < staroakutiranega a v zadnjem besednjem zlogu: b'ra:t, 'ga:t, m'ra:s,
 'na:s, 'ta:n;
 < v imenih: 'A:nčka, 'A:ʃtrija, 'Ka:tja;

- < po mlajšem naglasnem umiku naglašenega *a*: ‘*a:dvent*, ‘*na:pne*, ‘*za:čnen*;
- < izjemoma dolgega *ə*: ‘*ča:st*, ‘*la:š*;
- < v prevzetih besedah: ‘*fa:šenk, fər'pa:nt*, ‘*ga:tre, g'la:š*, ‘*la:mpa, pe'ra:jt*, š’*ka:f*.
- er < stalno dolgega in staroakutiranega *r*: ‘*bərf*, ‘*zərže*; ‘*gərča*, ‘*xərbet*.
- 3.1.2 N e n a g l a š e n i s a m o g l a s n i k i**
- i < *i: ci'ga:n, i'me:, ti'ši:j, xu:qdin, nu:qsi, na 'mi:zi*;
- < *u: ki'pü:vlen, di'ši:jt, si'ši:jt, pa:zdixe*;
- < *u* v daj., mest. ed. m., s. sp: *b'ra:ti, si:ni, žre'bie:ti*;
- < redko *a: ti'ko:y*;
- < v prevzetih besedah: ‘*pe:nzija*, ‘*ra:js'ne:gli*.
- u < v redkih knjižnih besedah: *ust'va:rli*;
- < *f: gu'či:žmo, ja:buka*;
- < v prevzetih besedah: ‘*a:bux*.
- e < *e: be'se:žda, ve'se:la, že'li:ezo, nie:sen, pie:če, tie:če*;
- < *ɛ: me'so:y, pe'ši:ca, mi:ze* (im. mn.), ‘*tie:le, žie:ne* (im. mn.);
- < *ě: čre'pi:ža, sme'ja:t, te'lo:y, č'lu:qvek, sɔ:set, u:qbet*;
- < *ə: ku:nec, za:vec, pe:žsek, pe:tek*;
- < v prevzetih besedah: ‘*xa:mer, li:žeder, š'pa:rxet*.
- o < *o: ko'li:ena, ko'va:č, li:qto, mi:qsto*;
- < *q: glo'bu:qki, klo'pi:j, mi:zo, li:po* (tož., or. ed.), ‘*žie:lot*;
- < redko *u:* ‘*Je:zos, o'ra:t 'urad*’;
- < *-il, -ěl, -al, -əl: pos'ta:vo, z'gi:no, vi:edo, vi:so, ba:ro, di:elo, mu:qgo, rę:ko*;
- < *-l* za samoglasnikom *e:* ‘*me:o, pər'je:o*.
- < v prevzetih besedah: ‘*fa:rof, fü:rtox*.
- a < *a: brada'vi:ca, mla'ti:žtva, g'la:va, g'rü:žška, ža:gat*;
- < redko *ě:* ‘*go:usanca, vi:dat, vi:ždat*’;
- < v prevzetih besedah: *pla'fo:yun, da:mfar, fa:jfa, š'pa:ga*.
- er < *f: ər'ja:va, smər'de:žla, tər'pi:eli*;
- < po onemitvi istozložnega *i, e* in *u:* *pər'pie:lo, pər 'le:žsi, vie:vərca, dər'go:yč 'drugič*.
- l < po onemitvi samoglasnika ob *l:* ‘*ki:słca, ku:otł*’;
- < po onemitvi samoglasnika ob *n:* ‘*me:jsłpc, S'li:vłpca*.

3.2 SOGLASNIKI**3.2.1 Z v o č n i k i**

- Zvočniki /j ʃ r m n/ so nastali enako kot izhodiščni splošnoslovenski glasovi, poleg tega pa še:
- v < *w* pred in med samoglasniki ter pred zvenečimi soglasniki: ‘*vi:eter, k'ra:va, kra'jə:vni, v 'le:žs*’;
- < redko *m:* ‘*vie:n(d)a 'menda*’;
- < kot proteza: ‘*vü:žš, vü:xa, vü:ste*.

- u* <-l za samoglasnikom in v izglasju: 'da:*u*, 'du:ol 'zi:*u*, fto'pi:*u*, ga'si:*u*, k'la:*u*, lo'vi:*u*, 'šo:*u*, ž'ga:*u*.
 < w v redkih posameznih besedah: 'A:ustrija, 'a:yto'bu:s.
- j* < ø v položaju pred /d, š, n, s, z, ž/: 'xu:jda, 'na:jšli, š'ta:jnnga, 'u:ojstra, 'vü:jzda, 'vü:jžgen;
 < redko r: 'fa:jmošter;
 < redko d: 'tü:j.
- i* < n v položaju za m: 'gü:mla;
 < Í: 'da:le, 'die:tela, k'lü:jč, k'ra:l, ne'di:ela, 'mie:len;
 < redko v: 'la:mp, 'la:mpasti;
 < primarne skupine tl, dl: 'ši:la, 'vi:le.
- n* < ñ v izglasju in v položaju ob soglasniku: 'ku:ostan, 'lü:jkna, p're:idna, 'za:dna;
 < -m v večini primerov, redno v končnicah: 'di:elan, 'ta:n, z žre'bie:ton;
 < redko r: 'ma:ntrat, z'ma:ntrani.
- m* < n po disimilaciji: 'žie:nim 'ženin'.
- ž* < ñ na začetku besede in v položaju med dvema samoglasnikoma: 'jí:xove, za 'jí:n; 'kü:xiža, o'že:jeni, s'vi:žj e.
- 3.2.2 N e z v o č n i k i
 Nezvočniki so se razvili iz enakih psl. glasov kot v izhodiščnem splošnoslovenskem sistemu, poleg tega pa še:
f < w pred nezvenečimi nezvočniki in na koncu besede: bez'ga:fke, f'ča:si, 'ži:ifčna, f'S'kø:pji; p'ra:f, zd'ra:f;
 < nenaglašenega vzglasnega u pred nezvenečim nezvočnikom: fk'ra:la, f'sie:xne, fto'pi:*u*;
 < začetnegra pf- v starejših izposojenkah: 'fa:jmošter, 'fa:rof, f'la:nce;
 < v mlajših prevzetih besedah: fab'ri:ka, k'la:nfa, ž'la:xta, ž'la:jjf.
- s* < x v položaju pred t: s'te:žla, s'ti:eli.
š < skupine šč: 'i:žsen, k'le:žše, 'ni:še, 'pi:žše;
 < s v skupini sk- šk'ri:ža, š'ku:orja;
 < x (neobvezno) v položaju pred š: š'če:rka.
- ž* < predloga z v položaju pred j: ž 'jí:mi, ž 'jo:*u*.
- k* < t v položaju pred l: k'la:čin;
- g* < t v položaju pred u:*u* (< -ol-): 'ku:učen, 'ku:ukla.
 < d v položaju pred n: g'nie:s;
 < d v položaju pred l: g'le:žva.

Zveneči nezvočniki so nastali tudi iz nezvenečih po asimilaciji na sledeče zveneče nezvočnike, nezveneči pa iz zvenečih z ustrezno asimilacijo na sledeče nezveneče in v izglasju.

3.3 PROZODIJA

3.3.1 N a g l a s n o m e s t o v besedi je podobno kot v izhodiščnem sistemu, razlike pa so naslednje:

3.3.1.1 Naglašeni so refleksi za e, o in ə pred naglašenimi kratkimi zadnjimi zlogi: 'žie:na, 'ku:osa, 'mie:gla.

- 3.3.1.2 Ponovno so lahko naglašeni samoglasniki pred zadnjimi cirkumflektiranimi dolžinami v odprtih zlogih: *b'la:go*, *'o:uje*, *p'ro:uso*, *'vü:xa*, *z'la:to*.
- 3.3.1.3 Naglašeni so samoglasniki (tudi v predponah in predlogih) pred slovenskimi kratkimi naglasi na zadnjem zlogu: *'a:dvent*, *p'ri:nas*, *'pu:ø(t)plat*, *'pu:ønan*, *'u:øtren*, *'u:øtrok*, *'za:čnen*.
- 3.3.1.4 Naglašeni so samoglasniki v besednih oblikah, analogičnih po osnovni: *'xu:ødla*, *p'ru:oste*, *s'ku:opano*, *z'mie:tala*.
- 3.3.2 K o l i k o s t je enaka kot v izhodišnjem sistemu z naslednjimi razlikami:
- 3.3.2.1 Dolgi so samoglasniki, ki so bili kratko naglašeni (akutirani) v nezadnjih in zadnjih ali edinih besednih zlogih: *k'ra:va*, *'li:pa*, *'zie:men*; *'die:š*, *k'ri:ü:x*, *'ku:øš*, *'ni:č*.
- 3.3.2.2 Dolgi so samoglasniki, naglašeni po umiku naglasa s končnega kratkega zloga na prednaglasne *e*, *o* in *ə*.
- 3.3.2.3 Dolgi so samoglasniki, naglašeni po novejših umikih s slovenskih cirkumflektiranih končnih dolžin in kračin.
- 3.3.2.4 Dolgi so samoglasniki, naglašeni po novejših umikih zaradi analogije.
- 3.3.3 'V < vseh prvotno, umično ali po analogiji naglašenih samoglasnikov; V < nenaglašenih samoglasnikov; < naglašenih samoglasnikov po umiku naglasa z njih.

3.4 ONEMITEV GLASOV

3.4.1 Samoglasniki

- 3.4.1.1 Najpogosteje onemevajo *i*, *ě* in *ə* ob zvočnikih: *gi'ba:nce*, *'ju:nja*, *'kü:rli*, *'mi:gli*, *m'la:tli*, *'nu:øsla*, *pri'žie:nla*, *'vi:lce*; *'ve:jdla*, *'vi:edli*; *'ie:dn*, *'ku:øtl*, v redkih primerih onemevata *o*: *'ka:k*, *'ta:k* in *u*: *m're:jt*, *'mørla*, *'mørli*.
- 3.4.1.2 Pogosto onemi *i* v nenaglašenem velelniškem obrazilu v mn., dv.: *'zie:mte*, *za'kü:rta*.
- 3.4.1.3 Pri glagolu včasih onemeva prvotni nenaglašeni *i* v nedoločniškem obrazilu: *'lü:jčat*, *'vu:øzit*.
- 3.4.2 Soglasniki
- 3.4.2.1 Vzglasni *v* onemeva v položaju pred /č/, /z/, /sl/: *'ča:si*, *'ze:t*, *'sa:k*.
- 3.4.2.2 Vzglasni */s/* onemeva v položaju pred /p/: *p're:idi*, *p'ro:uti*.
- 3.4.2.3 Vzglasni */p/* onemeva pred /t/: *'ti:č*, *'ti:či*.
- 3.4.2.4 V položaju ob /c/, /n/ onemeva /t/: *m'la:ci*, *'kørsni*.
- 3.4.2.5 V položaju ob /z/ onemeva /j/: *'za:j*.
- 3.4.2.5 Zaradi oblikoslovnega izenačevanja se odpravlja /j/ v pregibnih oblikah pri samostalnikih na -r, -rja: *k'ra:mara*, *'mie:žnara*, *zi'da:ra*.

3.5 RAZLIČNO

- 3.5.1 Premet vzglasnega *u* v položaju pred *m* in *b*: *'mu:jtì*, *'mu:jen*, *'bu:jtì*, *'bu:jen*
- 3.5.2 Disimilacija *r-r* > *j-r*: *'fa:jmošter*; *r-r* > *n-r*: *z'ma:ntrana*.
- 3.5.3 Disimilacija *v-m* > *l-m*: *'la:mp*.

- 3.5.4 Diferenciacija *mn* > *ml*: 'giü:mla.
 3.5.5 Diferenciacija *tl*, *dl* > *kl*, *gl*: *k'la:čin*, *g'le:itva*.

6 NAREČNO BESEDILO

(Pripoveduje Marija Vajnhandl, roj. 1925)

P'ri:nas 'ni:smo 'mi:eli 'černe 'kü:xiјe, 'ne:ј, 'ne:ј 'tü:, ki sŋ se pri'žie:nla, pa 'ne:ј 'ta:n, ki sŋ 'gu:or z'ra:sla. 'So:set pa je 'me:o 'ti:isto 'černo 'kü:xiјo in 'pe:č k'rü:šno, pret 'pe:čjo pa je 'bi:у 'ta:ki 'ko:umen 'ne:ј, in 'ta:n 'gu:ora pa še 'bi:у 'ti:isti t'ri:ј'fu:s, 'ne:ј, ki 'lie:xko t'ri:ј 'pi:skre 'gu:or pos'ta:vo. In 'ta:n sŋ 'ja:s f'ča:si 'vi:dla, 'ka:k so 'kü:rli s'po:ut, 'ne:ј, in da so 'ti:iste 'sa:je le'ti:ele 'gu:or pa 'ka:k je š'ri:calo, 'ne:ј, 'ti:iste i:skre, 'ne:ј, pa 'černi 'pi:skri so bi'li:, 'ne:ј, 'ja:, pa 'ti:isto niti 'ne:ј 'mi:elo 'ta:k 'dü:jxa po 'di:mi, 'ne:ј. 'Sa:mo b'lo:у pa je ze'lo:у ne'rø:dno 'vi:dat, 'ne:ј, 'ja:. 'Tie: je s 'ti:isto 'bü:irklo z'di:gno, ker je 'bi:у 'pi:sker 'černi pa 'tie:ški, 'ne:ј, ž'ge:či, 'ne:ј, ž'ge:či je 'bi:у. No, 'na:x pa. 'Ča:si pa so 'nu:otra f 'pie:čax 'kü:xali. Sŋ 'tü:ј 'ta:n 'vi:dla. P'ri:nas 'te:ga 'ni:smo 'mi:eli, 'ne:ј, ti'ko:у da. 'Ta:n je pa 'du:go še b'lo:у. 'Za:j pa 'ta:n 'tü:ј ni 'vie:č, 'ne:ј. 'Za:j ne 've:in, če bi 'to:у ki 'na:jšli 'vie:č 'tu:oto. 'Ni: 'vie:č 'černix 'kü:xin pa, pa 'ti:istix t'ri:ј'fu:sof 'ni:ega, pa, pa f'sie: je pač 'bo:l 'ta:k. 'Ma:lo'ki: že 'ma:jo k'rü:šno 'pe:č, f'sie: 'ta:k šte'di:lnik, 'ka:k 'pie:čejo k'rü:x pa 'to:у, 'ne:ј. 'Mi:ј smo 'mi:eli 'sie: 'le:ite k'rü:šno 'pe:č in 'li:etos so mi pa po 'dørli, ker so si ti m'la:di 'ta:n 'ni:ekе d'rü:iga ust'va:rli. In 'ma:n f'sie: pe'ra:jt, 'ne:ј, da bomo 'no:уvo 'pe:č 'di:elali. Ker bres k'rü:šne 'pie:či ne 'mu:oren 'bi:t. Ker 'pie:čen 'tü:јdi gi'ba:nce f 'pie:či, 'ne:ј, 'ja:, in me 'lü:јdi 'fe:xtajo, da jin 'mu:oren za 'ka:ke slo'vę:snosti al pa 'ka:j 'ta:kiga 'pie:čt gi'ba:nce, 'ne:ј. 'Tie: pa po t'ri:ј 'ie:nkrat s'pie:čen, 'ne:ј. Ker gi'ba:nce so 'volke, k'rü:xa pa sŋ s'ko:us 'pie:kla po 'pe:t ko'la:čof, 'ne:ј, 'ja:. Gi'ba:nce po t'ri:ј, 'ne:ј, ti'ko:у da d've:ј š'tri:t, 'ie:na pa p're:јdi, 'ne:ј. 'Za:j pa t'ri:ј 'me:isce 'ni:eman pa se mi 'ta:k 'xu:jdo z'di:, 'ne:ј. In 'za:j 'ča:kan zi'da:ra, ki bo mi 'no:уvo nap'ra:vo. Pa 'mu:oren 'ča:kat, ker je za'pu:oslen 'ni:eki v 'A:ustriji. In 'za:j 'ju:nja bo p'ri:šo, 'ne:ј. In 'tie: bo mi pa na'rę:do. Ker f'sa:k ne z'na: k'rü:šne 'pie:či 'di:elat, 'ne:ј. 'To:у 'mu:oreš 'bo:l 'ta:kiga po'i:skat, ki zas'to:pi, 'ja:.

'Ja:, gi'ba:nce 'ta:k 'vie:čkrat sŋ že 'mu:ogla za 'ra:zne slo'vę:snosti pa še, pa še v 'A:ustrijo so p'ri:šli, ja. Ker 'ta:n ni 'ta:ka na'va:da, da bi 'si:ra 'ka:j 'di:elali, 'ne:ј. 'Tie: pa so pač, 'ke:ri so 'vi:čedli, 'ne:ј, 'tie: pa so 'ie:n d'rü:igen po'vi:čedli, 'ne:ј, 'tie: pa sŋ pač 'mu:ogla. Pa 'to:у na kra'je:vni o'ra:d 'gu:or, 'tie: da so 'mi:eli 'ka:j. P'rę:ja je b'lo:у 'tu:oto pob'ra:teje 'Sérbof pa 'to:у. Sŋ 'mu:ogla f'ča:si s'pie:čt. Pa za 'ra:zne slo'vę:snosti, 'ne:ј, pa 'tü: do' ma:čin 'tü: ok'rø:k, 'ne:ј, al 'ka:j. 'To:у je 'za:j 'bi:la špecieli'tę:ta. P'rę:ja g'da:, 'ne:ј, se je 'to:у pri k'mie:tax 'du:ostti 'pie:klo pa so že 'lü:јdi b'li: ob'je:deni. 'Za:j pa ni b'lo:у 'vie:č 'tu:otix k'rü:šníx 'pie:či, 'ne:ј, 'za:j pa je 'tu:oto s'pe:t b'lo:у 'ni:ekе 'no:uviga. In je 'tu:oto 'ta:ka 'ča:sna 'je:id 'bi:la, 'ne:ј.

Literatura

- Ivić, Pavle, 1981, (ur.), *Fonološki opisi ...*, Sarajevo, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.
- Koletnik, Mihaela, Fonološki opis voličinskega (SLA 366) in črešnjevskega (SLA 368) govora, *Slavistična revija* 47, Ljubljana 1999, št. 1, 69–87.
- Koletnik, Mihaela, Fonološki opis govora v Radencih, *Jezikoslovni zapiski* 6, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Ljubljana, 2000, 155–165.
- Koletnik, Mihaela, Fonološki opis govora pri Sv. Ani na Kremberku v Slovenskih goricah, *Jezikoslovni zapiski* 7, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Ljubljana, 2001, 381–392.
- Koletnik, Mihaela, *Slovenskogoriško narečje*, Maribor 2001.

Phonological Description of the Local Speech of Zgornja Velka (SLA 364)

Summary

In the local speech of Zgornja Velka the quantitative opposition between the long monophthongs or diphthongs as the successors of the permanently long or circumflex vowels, and the short vowels as the successors of the old and the new acute vowels in a non-final and in the final or the only syllable is not preserved. There is no tonemic stress in this speech. Both general Slovenian stress-shifts and the shift-back from the short syllable in the word-final position to the pre-stress short vowels e, o and ə occurred. The newly stressed vowels have been lengthened and diphthongized into /ie:/ or /uo:/.

The most recent are the stress shift-backs (1) in individual words from the primarily circumflex long final, especially open syllable: b'l'a:go, 'o:uje, p'r'o:uso, 'sa:mo, s'rie:bro, z'l'a:to, and (2) from the primarily short circumflex syllable: 'a:dvent, p'r'i:nas, 'u:otrok, 'u:otpren. A tendency to generalize the stress-position either for all or for the majority of the forms of a word can be observed: z'nu:oso, z'nu:osla, z'nu:osli; s'pie:či, s'pie:čte, s'pie:čta (the imperative).

The vowel system of the Zgornja Velka speech consists of long stressed vowels: i:, ð:, u:, i:ð:, ü:ð:, u:u:, i:e, u:o, e:, o:, ie:, e:ð:, o:u:, a:, ər, and short unstressed vowels: i, u, e, o, a. There are also the syllabic ər, l and ŋ. In combination with the sonorants i, ē and ə frequently become silent. The consonant system consists of the sonorants l, r, m, n, j, ſ and v with the variant ȳ, and the voiced and voiceless consonants p, t, k, s, Ȣ, b, d, g, z, Ȣ, č, f, c and x with the following peculiarities in their development: l' > l; -m > -n; n' > n̄; before voiceless consonants and in word-final position v becomes [f]; the groups črē- and ţrē- are preserved; dn > gn; mn > ml; tl, dl > kl, gl; sk > šk; xč > šč; šč > š. There are only individual instances of muted consonants.